

Թիւնը ստորին տախտակամածին ուղեղութեանը վրան էր, բայց անկեց շատ աւելի կարճ. այս վերջինին վրայ անցընել պիտի տար այն չորս գերանները, որոնց վրայ, ինչպէս որ վերն ըսինք, բոլոր շէնքին ծանրութիւնը կեցած էր։ Բայց որպէս զի զանգակատունը ամէն շարժմունքէ ազատ պահէ, այս գերաններուն ութը ծայրերուն վրայ ութը յենարաններ տնկեց, որոնք զանգակատան բարձրութեանը ինչուան երկու երրորդ մասը կը հասնէին։

Այս ամէն պատրաստութիւններն ընեւէն ետեւ, ալ ուրիշ բան չէր մնար՝ բայց եթէ զանգակատան անկիւններուն գլխին թողուցած սիւները ուրագներով փշրել ու գետնէն բաժնել և ետքը անուորդներով՝ սկսիլ քաշել։ Այնչափ ապահով էր Սէրրա այս բանիս յաջողելուն վրայ, որ իր անդրանիկ տղան զանգակատունը հանել տուաւ ու ապրտաբլրեց իրեն որ երբոր անուորդները դարձնելու սկսին՝ ամէն ուժովը զանգակները զարնէ։ Ամենէս Ագիպտոսի թագաւորն ալ ատենօք ասանկ ըրած էր․ որ երբոր մեծ կոթող մը պիտի կանգնէր, որն որ հիմա Հռոմ փոխադրուած է կ'ըսեն, իր որդին անոր ծայրը կապել տուաւ, որպէս զի գործաւորներն ու անոնց գլխաւորները կամ վախերնէն կամ գութերնէն ամէն զգուշութիւն ու խելք բանեցընեն գործողութեան ատեն։ Հիմա Սէրրայի գալով՝ երբոր 1776 տարւոյն մարտի 26 եկաւ և քալելու նշանը տրուեցաւ, չուանները քաշելով բոլոր մեքենաները սկսան շարժիլ, և ժամ մը չքաճ՝ զանգակատունը իր նոր հիմանը վրայ հաստատուեցաւ․ իսկ ժողովուրդը ամէն կողմանէ այս տեսարանին վազած՝ ծափաձայն աղաղակներով կը գովէր Սէրրայի ճարտարութիւնն ու հանձարը, որ իրաւցընէ ինչուան հիմա ալ զարմացընել կու տայ իրեն վրայ։ Միտոս որ այս դիպուածին ականատես պատմիչը ամենեւին չըսեր եթէ ինչպէս ար-

դեֆ Սէրրա զանգակատունը տախտա.
կամաճէն հանել տուաւ ու իր տեղւոյն
վրայ հաստատեց :

ጥቅምት ፲፱፻፲፱

Կերպեր :

Յունաց դիցաբանութեան մէջ կեր
բեր ըստածր ինչ էր :

— Կերբեր Տիփոնէ ու Լյկիտնէէն՝
ծնած կը սեպուէր, և դժոխքի դրան
պահապան դրուած էր. 50 գլուխ ունէր,
ինչպէս կ'ըսէ Լսիոդոս, իրեք որկոր ու
վիշապի պոչ. վզին վրայ օձեր տնկուած
կեցած էին, և իժի պէս ալ բերնէն
սև թոյն մը կը թափէր. բայց ժամա-
նակ անցնելով՝ հարիւրազուխ ըսուե-
ցաւ Կերբեր: Լրբեմն Լխերոնի բե-
րանը կը կենար, բայց ընդհանրապէս
դժոխքին դրան դիմաց կը սպասէր, և
իր խորին ու անդադար հաչիւններովը
կը սարսափեցընէր այն հոգիներն որ
անկէջ փախչելու յանգքնէին և կամ
կենդանի մարդիկներն որներս կ'ուզէին
մտնել: Կերբեր անողորմ ինչ ու հաւա-
տարիմ՝ պահապան էր. բայց 'ի վերայ
այսր ամենայնի հերմէս կրցաւ իրեն օ-
ձապատ քաւազանովը հանդարտեցընել
զանիկայ, Որփէոս իրեն քնարին ձայ-
նովը, և Պիփորէ Լնէասին առաջ-
նորդը փոխնդով թմրեցուց. իսկ հե-
րակէս երբոր Լքմետ արքայորդին դը-
ժոխքէն ազատելու գնաց՝ անձամբ պա-
տերազմեցաւ անոր հետ, շղթայի զար-
կաւ ու հանեց դժոխքէն երկիր բերաւ,
ոմանք թէսալիա կ'ըսեն, այլք Լա-
կոնիա և ոմանք ալ Պոնտոս: Կերբեր
այն պտեն գետնին վրայ եղած խոտե-
րուն իրեն թոյնը հաղորդեց, զորոնք
ետքը կախարդները իրենց դիւթու-
թիւններուն կը ծառայեցընէին:

1. Եկիանէ կէս կնիկ էր կէս օձ, և Տիգրանի հետ
զուգահեցելով՝ ծնաւ զվերբեր, 1 էրնէան վիշապը,
Պէլեքոպոնիի Եղջերուաբազը, Թեբէի պիկիբսը,
հեմեայ առիւծը և ուրիշ շատ հրէշներ :